FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER
fremsat den 27. februar 2003 [1]

1. Fersk kød bestemt til menneskeføde er i medlemsstaterne underlagt forskellige harmoniserede sundhedsmæssige undersøgelses- og kontrolforanstaltninger. Undersøgelses- og kontrolforanstaltningerne gennemføres særligt på slagtestadiet og på udskæringsstadiet. Betingelserne for finansieringen af disse foranstaltninger er ligeledes underlagt en fællesskabsretlig harmonisering.

2. I nærværende sag skal Domstolen tage stilling til, hvorvidt den nedsættelse af afgiften for undersøgelse og kontrol i forbindelse med udskæring, som kan indrømmes, når udskæringen foretages i den virksomhed, hvori slagtningen er foregået, er underlagt en betingelse om, at slagteriet og udskæringsvirksomheden skal tilhøre samme ejer. Den forelæggende ret har ligeledes spurgt om, hvilke kriterier der kan tages i betragtning ved afgørelsen om nedsættelsens størrelse.

1 — Originalsprog: fransk.

I — Retsforskrifter

A — *Fællesskabsretten*

3. Den relevante fællesskabsret er bestemmelserne om undersøgelse af fersk kød og bestemmelserne om finansiering af disse undersøgelser.

1. Bestemmelser vedrørende undersøgelse

4. Bestemmelserne om undersøgelse af fersk kød er fastsat i Rådets direktiv 64/433/EØF [2], som affattet ved Rådets direktiv 91/497/EØF [3] (herefter »direktiv 64/433«).

2 — Direktiv af 26.6.1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet, EFT 1963-1964, s. 175.

3 — Direktiv af 29.7.1991 om ændring og kodificering af direktiv 64/433 med henblik på at udvide dets anvendelsesområde til også at omfatte produktion og afsætning af fersk kød, EFT L 268, s. 69.

5. Direktiv 64/433 har til formål at fjerne forskellene mellem medlemsstaternes sundhedsforskrifter for kød, for at fremme handelen hermed [4]. Direktivet foranstalter således en tilnærmelse af medlemsstaternes forskrifter med det formål at gøre de sundhedsmæssige betingelser for kød på slagterier og opskæringsvirksomheder samt for oplagring og transport ensartede [5].

6. Med henblik herpå fastsættes i artikel 2 i direktiv 64/433 en række definitioner. Ifølge artikel 2, litra k), forstås ved »virksomhed« »autoriseret slagterivirksomhed, autoriseret opskæringsvirksomhed, autoriseret køle- eller fryselager, eller et samlet anlæg omfattende flere af disse virksomheder«.

7. Artikel 3, stk. 1, afsnit A og B, i direktiv 64/433 bestemmer, at slagtning og opskæring skal finde sted på slagterier og opskæringsvirksomheder, der er autoriserede efter de i direktivet fastsatte betingelser. Det bestemmes ligeledes, at der skal gennemføres systematiske undersøgelses- og kontrolforanstaltninger på slagtestadiet og på opskæringsstadiet. Undersøgelserne og kontrollen skal udføres af en embedsdyrlæge i overensstemmelse med betingelserne i bilag I til direktivet.

8. I henhold til bilag I er undersøgelserne og kontrollen rettet mod personalets hygiejne, lokalernes og værktøjets renlighed [6] samt kødets sundhedsmæssige tilstand. På slagtestadiet gennemføres således bl.a. en sundhedsmæssig undersøgelse efter slagtning af alle dele af dyret for at sikre, at kødet er egnet til menneskeføde [7]. På opskæringsstadiet skal opskæringsvirksomhedens leder, ejer eller dennes repræsentant efter anmodning kunne give den tilsynsførende embedsdyrlæge oplysning om, hvor det kød, der findes på virksomheden, stammer fra og de slagtede dyrs oprindelse [8]. Embedsdyrlægens kontrol omfatter endvidere kontrol med ind- og udgående fersk kød, sundhedskontrol med det ferske kød, som findes i opskæringsvirksomheden, samt sundhedskontrol hermed før kødets opskæring og ved dets afsendelse fra virksomheden [9].

9. Artikel 10 i direktiv 64/433 bestemmer endvidere, at hver medlemsstat opstiller en liste over autoriserede virksomheder, som omfatter det veterinære autorisationsnummer for hver virksomhed. Listen tilsendes de øvrige medlemsstater og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Hvis der konstateres manglende hygiejne, kan autorisationen suspenderes eller tilbagekaldes.

4 — Første og anden betragtning til direktivet.

5 — Tredje og fjerde betragtning til direktivet.

6 — Jf. bl.a. bilag I, kapitel V og X, punkt 48, fjerde led, til direktiv 64/433.

7 — Ibidem, kapitel VIII.

8 — Ibidem, kapitel IX, punkt 44.

9 — Ibidem, kapitel X.

10. Slagteriernes og opskæringsvirksomhedernes veterinære autorisationsnumre skal fremgå af de certifikater, som ledsager kødet, og af etiketter og indpakningsmateriale i henhold til bestemmelserne i direktiv 64/433 [10].

2. Bestemmelser vedrørende finansiering

11. De harmoniserede bestemmelser om finansiering af undersøgelses- og kontrolforanstaltninger med fersk kød er fastsat i Rådets direktiv 85/73/EØF [11], som affattet ved Rådets direktiv 96/43/EF [12] (herefter »direktiv 85/73«).

12. Harmoniseringen af disse bestemmelser har til formål at forhindre den fordrejning af konkurrencevilkårene, der kan opstå som følge af opkrævningen af afvigende afgifter i de forskellige medlemsstater [13].

13. Direktiv 85/73 pålægger således medlemsstaterne at sørge for at opkræve en fællesskabsafgift til dækning af udgifterne til den harmoniserede undersøgelse og kontrol [14].

14. I henhold til artikel 5 i direktiv 85/73 skal fællesskabsafgifterne dække de omkostninger, som den kompetente myndighed har for det første i forbindelse med lønninger og sociale ordninger til kontroltjenesten og endvidere ved administration i forbindelse med undersøgelse og kontrol, hvortil kan henregnes de udgifter, der er nødvendige til kontrolpersonalets efter- og videreuddannelse. Enhver direkte eller indirekte refusion af disse afgifter er forbudt.

15. Afgiftens størrelse fastsættes i bilag A, kapitel I, til direktiv 85/73. I henhold til bilag A, kapitel I, punkt 1, opkræver medlemsstaterne faste beløb til dækning af udgifter til undersøgelse i forbindelse med slagtning, hvis størrelse er fastsat i bestemmelsen i forhold til dyrets art, alder og vægt.

16. Udgifter til undersøgelse i forbindelse med opskæring omhandles i bilag A, kapitel I, punkt 2, til direktiv 85/73 med følgende ordlyd:

»Kontrol og undersøgelse i forbindelse med opskæring, jf. navnlig artikel 3, stk. 1, litra B, i direktiv 64/433/EØF [...] dækkes

10 — Bilag I, kapitel XI og XIII, samt bilag IV og V.

11 — Direktiv af 29.1.1985 om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol som omhandlet i direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF, 90/675/EØF og 91/496/EØF.

12 — Direktiv af 26.6.1996 om ændring og kodifikation af direktiv 85/73/EØF med henblik på finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF, EFT L 162, s. 1.

13 — Femte og syvende betragtning til direktiv 96/43.

14 — Artikel 1.

a) enten ved tillæg af et fast beløb på 3 ECU/ton kød, der kommer ind på en opskæringsvirksomhed.

Dette beløb lægges til de i punkt 1 nævnte beløb

b) eller ved opkrævning af de faktiske undersøgelsesomkostninger pr. time.

Hvis opskæringen udføres i den virksomhed, hvorfra kødet stammer, foretages en nedsættelse på indtil 55% af de i første afsnit fastsatte beløb.

En medlemsstat, der vælger ordningen med præsteret time, skal være i stand til over for Kommissionen at bevise, at den i litra a) fastsatte afgift ikke kan dække de faktiske omkostninger.«

17. I henhold til bilag A, kapitel I, punkt 4, til direktiv 85/73 kan medlemsstaterne til dækning af højere omkostninger forhøje de i nævnte kapitel, punkt 1 og punkt 2, litra a), fastsatte beløb for en given virksomheds vedkommende, hvis udgifterne til kontrol er øgede som følge navnlig af uensartede slagtedyr, hyppige forsinkelser ved gennemførelsen af slagtningerne, øget ventetid for kontrolpersonalet og transporttider. Medlemsstaterne kan ligeledes opkræve en afgift svarende til de faktiske omkostninger.

18. I overensstemmelse med bilag A, kapitel I, punkt 5, til direktiv 85/73 kan medlemsstaterne endvidere fravige bestemmelserne ved at reducere de beløb, som er fastsat i nævnte kapitel, punkt 1 og punkt 2, litra a). Det er enten tilladt generelt at nedsætte afgiften, når leveomkostninger og lønomkostninger ligger langt under EF-gennemsnittet, eller at nedsætte afgiften i forhold til en given virksomhed, når visse betingelser er opfyldt. Særligt skal slagtningernes regelmæssighed for så vidt angår antallet og arten af dyr muliggøre planlægning af kontrolpersonalets arbejde og undgå ventetid. Disse undtagelser må i intet tilfælde føre til nedsættelser på mere end 55% af niveauerne i punkt 1 og punkt 2, litra a).

19. I henhold til bilag A, kapitel I, punkt 6, til direktiv 85/73 opkræves afgifterne i slagteriet eller i opskæringsvirksomheden. De afholdes af lederen eller ejeren, der udøver slagtningen eller opskæringen, idet disse dog har mulighed for at overvælte afgiften for den pågældende aktivitet på den

fysiske eller juridiske person, for hvis regning aktiviteterne udøves. Medlemsstaterne kan, hvis det drejer sig om en virksomhed, der udøver flere aktiviteter, eller integrerede produktionskæder, på én gang og ét sted opkræve en samlet afgift, der dækker de forskellige beløb.

B — *De nationale bestemmelser*

20. Fleischhygienegesetz (kødsundhedsloven) af 8. juli 1993, som ændret ved lov af 17. juli 1996 [15] bestemmer i § 24, at de forhold, der udløser afgiftsbetaling, fastsættes i delstatslovgivningen, og at afgifterne beregnes på grundlag af de retsakter, som Det Europæiske Fællesskab har udstedt vedrørende finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af kød.

21. Direktiv 85/73 er gennemført i delstatslovgivningen i Rheinland-Pfalz (Tyskland) ved Landesgesetz zur Ausführung fleisch- und geflügelfleischhygienerechtlicher Vorschriften (delstatsloven til gennemførelse af sundhedsretlige bestemmelser for så vidt angår kød og fjerkrækød) af 17. december 1998 [16] og ved Landesverordnung über die Gebühren und Auslagen für Untersuchungen und Hygienekontrollen nach fleisch- und geflügelfleischhygienerechtlichen Vorschriften (delstatsbekendtgørelsen om omkostningsbestemte afgifter til veterinærundersøgelser og -kontrol efter de sundhedsretlige bestemmelser for så vidt angår kød og fjerkrækød) af 17. februar 1999 [17] (herefter »delstatsbekendtgørelsen«).

22. I medfør af delstatsbekendtgørelsen beløber afgifterne for »undersøgelser og kontrol i autoriserede opskæringsvirksomheder inklusive deklarering og udstedelse af attester pr. ton leveret ikke udbenet kød, der er bestemt til opskæring«, sig i perioden fra den 1. januar 1999 til den 31. december 1999 til 5,76 DEM, hvilket ifølge den forelæggende rets konstateringer [18] efter de dagældende omregningskurser svarer til 3 ECU.

23. Nr. 6.4 i tredje afsnit i bilaget til delstatsbekendtgørelsen fastsætter følgende:

»Udfører kontrolpersonalet de nævnte opgaver, jf. nr. 6, i den virksomhed, hvori kødet udvindes, skal afgifterne i henhold til nr. 6.1-6.3 nedsættes forholdsmæssigt, dog højst med 55%.«

15 — BGBl. I, s. 991.
16 — GVBl. s. 422.
17 — GVBl. s. 32.
18 — Jf. forelæggelseskendelsen (punkt 2.1.1).

II — De faktiske omstændigheder og den administrative procedure

24. Färber GmbH & Co. (herefter »Färber«) driver en autoriseret kødopskæringsvirksomhed i kommunen Neustadt/Weinstrasse (Tyskland). I samme bygning befinder sig et slagteri, Schlachthof-Betriebs-GmbH, som er et selskab uafhængigt af Färber, men som leverer en del af det kød, Färber opskærer.

25. Kommunen Neustadt/Weinstrasse opkrævede en afgift beregnet til en sats på 5,76 DEM af Färber for sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af opskæringsvirksomheden i 1999.

26. Färber indgav en klage over afgiftens størrelse til den pågældende kommune. Da klagen blev afvist, anlagde Färber sag ved Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse (Tyskland). Virksomheden anførte, at en del af det kød, der opskæres i virksomheden, stammer fra det slagteri, der drives i samme bygning, og at afgiften for denne del af kødet i overensstemmelse med delstatsbekendtgørelsen skal nedsættes med 55%. Färber har endvidere gjort gældende, at opskæringsvirksomheden og slagteriet skal betragtes som værende én og samme virksomhed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, litra k), i direktiv 64/433.

27. Kommunen Neustadt/Weinstrasse har bestridt denne argumentation, idet den har anført, at et slagteri og en opskæringsvirksomhed kun kan betragtes som én og samme virksomhed, når de drives af den samme fysiske eller juridiske person.

III — De præjudicielle spørgsmål

28. Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse fandt på grund af overensstemmelsen mellem nr. 6.4 i tredje afsnit i bilaget til delstatsbekendtgørelsen og bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73, at afgørelsen af sagen afhænger af fortolkningen af sidstnævnte bestemmelse.

29. Den har derfor besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73/EØF, som ændret ved direktiv 96/43/EØF, fortolkes således, at en virksomhed, der befinder sig i samme bygning som en opskæringsvirksomhed, men hvis indehaver er en anden fysisk eller juridisk person end den, der er indehaver af

opskæringsvirksomheden, også skal anses for at være en »virksomhed, hvorfra kødet stammer«?

IV — Besvarelsen af de præjudicielle spørgsmål

A — *Det første præjudicielle spørgsmål*

2) Hvilke kriterier skal lægges til grund for afgiftskreditors (= den myndighed, der er kompetent til at opkræve afgiften) afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt han skal indrømme virksomheden den i bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til ovennævnte direktiv omhandlede nedsættelse af afgiften på indtil 55%?

30. Med det første spørgsmål har den forelæggende ret nærmere bestemt spurgt om, hvorvidt bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73 skal fortolkes således, at bestemmelsen ligeledes finder anvendelse, når opskæringsvirksomheden og den virksomhed, hvorfra kødet stammer, ikke indehaves af den samme fysiske eller juridiske person.

Kan der i den forbindelse også tages hensyn til kontrolpersonalets reducerede tidsforbrug, når afgifterne for kontrol eller undersøgelse beregnes ved tillæg af et fast beløb i henhold til bilag A, kapitel I, punkt 2, første afsnit, litra a), til ovennævnte direktiv?

31. Kommissionen har anført, at slagteriets og opskæringsvirksomhedens ejerforhold ikke er et relevant kriterium. Deres geografiske nærhed er imidlertid ikke tilstrækkelig til at begrunde en ret til den omhandlede nedsættelse. Det er nødvendigt herfor, at slagteriet og opskæringsvirksomheden udgør en produktionsenhed og drives koordineret. Det er således nødvendigt, at hver virksomhed planlægger, organiserer og udfører mindst en del af de relevante produktionstrin i forhold til den del, som udføres af den anden virksomhed, og at dette medfører sundhedsmæssige fordele.

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan der da ved nedsættelsen af afgiften alligevel tages hensyn til, at de virksomheder, der befinder sig i samme bygning, juridisk set har forskellige indehavere, og må det principielt medføre, at der i disse tilfælde indrømmes en mindre nedsættelse end i de tilfælde, hvor slagterivirksomheden og opskæringsvirksomheden ikke blot befinder sig i samme bygning, men også drives af den samme fysiske eller juridiske person?«

32. Den svenske regering har gjort gældende, at man alene kan opnå en nedsættelse, hvis slagteriet og opskæringsvirksomheden drives af den samme fysiske eller

juridiske person. Den mener, at nødvendigheden af at sikre en tilstrækkelig kontrol med overholdelsen af hygiejnebetingelserne kræver, at der i hver virksomhed alene er én ansvarlig fysisk eller juridisk person. Regeringen er af den opfattelse, at det ville skabe tvivl om, hvem der var den ansvarlige person for hver aktivitet, hvis et slagteri og en opskæringsvirksomhed, der havde forskellige ejere, blev betragtet som samme virksomhed. Det ville endvidere besværliggøre kødets »sporbarhed«, idet slagteriet og opskæringsvirksomheden ville mærke det med samme nummer.

33. Jeg mener, ligesom Färber, at det første præjudicielle spørgsmål skal besvares bekræftende. I overensstemmelse med den fortolkningsmetode, som Domstolen følger, baserer jeg denne vurdering på de relevante bestemmelsers ordlyd, den sammenhæng, hvori de indgår, og de mål, der forfølges med den ordning, som bestemmelserne udgør en del af [19].

1. Ordlyden af de relevante bestemmelser

34. De relevante bestemmelser er for det første bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73 og for det andet artikel 2, litra k), i direktiv 64/433.

35. For så vidt angår bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73, bemærkes, at bestemmelsen ikke indeholder nogen betingelser eller indskrænkninger, som kunne medføre, at den kun kan finde anvendelse, når opskæringsvirksomheden og slagteriet indehaves af den samme fysiske eller juridiske person. Den eneste betingelse, fællesskabslovgiver har fastsat, er, at opskæringen skal udføres i den virksomhed, hvorfra kødet stammer. Den eneste udtrykkelige betingelse er således stedfæstelsen af udskæringen, med udelukkelse af enhver henvisning til slagteriets og opskæringsvirksomhedens ejerforhold.

36. For så vidt angår artikel 2, litra k), i direktiv 64/433 finder jeg som den forelæggende ret [20] og alle procesdeltagerne [21], at denne bestemmelse er relevant for fortolkningen af direktiv 85/73. Dette direktiv finder således bl.a. anvendelse på den i direktiv 64/433 omhandlede undersøgelse og kontrol, og der findes ikke andre definitioner af begrebet »virksomhed« end den, som findes i artikel 2, litra k), i direktivet om sundhedsmæssige kontrolforanstaltninger, hvis finansiering ligeledes er omfattet af direktiv 85/73 [22].

19 — Dom af 10.12.2002, sag C-491/01, British American Tobacco (Investments) og Imperial Tobacco, Sml. I, s. 11453, præmis 203 og den deri nævnte retspraksis.

20 — Jf. forelæggelseskendelsen (punkt 2.1.2).

21 — Jf. Färbers skriftlige indlæg (punkt 2.2), den svenske regerings skriftlige indlæg (punkt 3) og Kommissionens skriftlige indlæg (punkt 9).

22 — Jf. i denne forbindelse Rådets direktiv 71/118/EØF af 15.2.1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød, EFT L 55, s. 23, Rådets direktiv 91/495/EØF af 27.11.1990 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af kaninkød og kød af opdrættet vildt, EFT 1991 L 268, s. 41, og Rådets direktiv 92/45/EØF af 16.6.1992 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med nedlægning af vildtlevende vildt og afsætning af kød heraf, EFT L 268, s. 35.

37. Ordlyden af artikel 2, litra k), i direktiv 64/433 henviser heller ikke til ejerforholdene, idet den indskrænker sig til at bestemme, at begrebet »virksomhed« på en gang dækker en autoriseret slagterivirksomhed, en autoriseret opskæringsvirksomhed, et autoriseret køle- eller fryselager, eller et samlet anlæg omfattende flere af disse virksomheder. Fællesskabslovgiver har således ikke stillet krav om, at dette samlede anlæg skulle have en bestemt juridisk form.

38. I denne forbindelse bemærkes, at hovedparten af de andre officielle sprogversioner af artikel 2, litra k), i direktiv 64/433 anvender udtryk, som stemmer overens med betydningen af dem, den franske udgave anvender[23].

39. Det følger heraf, at antagelsen fremført af kommunen Neustadt/Weinstrasse og gentaget af den svenske regering, hvorefter anvendelsen af den i bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73, fastsatte nedsættelse, er underlagt en betingelse om, at opskæringsvirksomheden og slagteriet, som drives i den samme bygning, indehaves af den samme fysisk eller juridisk person, ikke finder støtte i ordlyden af de relevante bestemmelser.

40. Denne fortolkning af de nævnte bestemmelsers ordlyd bekræftes af den juridiske sammenhæng, som de indgår i.

2. De relevante bestemmelsers sammenhæng

41. Herefter undersøges den juridiske sammenhæng, hvori bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73 og artikel 2, litra k), i direktiv 64/433 indgår.

3. Sammenhængen med hensyn til bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73

42. Jeg skal understrege to forhold; først den historiske sammenhæng og derefter opbygningen af bilag A, kapitel I, til direktivet.

43. Hvad for det første angår den historiske sammenhæng bemærkes, at tilblivelsen af den bestemmelse, der skal fortolkes, er et af de elementer, Domstolen kan tage hensyn til for at bekræfte den fortolkning,

23 — Det skal dog tages et forbehold med hensyn til den tyske version. Denne anvender ordene »oder rein aus diesen Betrieben bestehender Gebäudekomplex«, som betyder »eller et bygningskompleks bestående af disse virksomheder«. Men denne afvigende version stemmer imidlertid overens med antagelsen om, at begrebet »virksomhed« ikke afhænger af en betingelse om ejerforhold.

som følger af dens ordlyd[24]. I nærværende sag gentager bilag A, kapitel I, til direktiv 85/73 hovedsageligt Rådets beslutning 88/408/EØF[25]. Det fremgår af femte betragtning til beslutningen, at lovgivers fastsættelse af et særskilt afgiftsbeløb for undersøgelser i forbindelse med slagtning, opskæring og oplagring havde til formål at tage de situationer i betragtning, hvor disse tre aktiviteter ikke foregår på slagteriet. Det afgørende forhold, der førte til fastsættelsen af forskellige afgiftsniveauer for disse tre aktiviteter, var således alene stedet, hvor de blev udført, uafhængigt af enhver betragtning vedrørende ejerforholdet til de forskellige omhandlede virksomheder[26].

44. Hvad for det andet angår opbygningen af bilag A, kapitel I, til direktiv 85/73 viser denne efter min opfattelse, at fællesskabslovgiver ikke har ønsket, at nedsættelsen i afgiftsbeløbet for undersøgelse afhænger af, om slagteriet, opskæringsvirksomheden og oplagringsstedet indehaves af den samme person eller af forskellige juridiske personer.

45. Som det fremgår ovenfor, bestemmer bilag A, kapitel I, punkt 4 og 5, til direktiv 85/73, at medlemsstaterne kan fravige de faste afgiftsbeløb i nævnte kapitel, punkt 1 og punkt 2, litra a), for undersøgelse og kontrol i forbindelse med henholdsvis slagtning og opskæring i opadgående eller nedadgående retning enten for en given virksomhed eller generelt. Det bemærkes, at ingen af de betingelser, der er nævnt i punkt 4 og 5, til gennemførelse af disse undtagelser, indeholder en henvisning til de omhandlede slagteriers og opskæringsvirksomheders ejerforhold. Kriterierne vedrører alle de forhold, hvorunder slagtningen finder sted, eller hvorunder undersøgelserne gennemføres, eller leveomkostningerne og lønomkostningerne i vedkommende medlemsstat.

46. Når fællesskabslovgiver har ment, at de i bilag A, kapitel I, punkt 4 og 5, til direktiv 85/73 nævnte forhøjelser og nedsættelser kunne finde anvendelse uafhængigt af, om slagteriet og opskæringsvirksomheden indehaves af samme ejer, skal et sådant kriterium så meget desto mere betragtes som

24 — Jf. i denne retning dom af 7.2.1979, sag 18/76, Tyskland mod Kommissionen, Sml. s. 343, præmis 5, og af 11.10.2001, forenede sager C-95/99 — C-98/99 og C-180/99, Khalil m.fl., Sml. I, s. 7413, præmis 43. Jf. for en nyere anvendelse, dom af 2.5.2002, sag C-292/99, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 4097, præmis 42.

25 — Beslutning af 15.6.1988 om størrelserne for den afgift, der i henhold til direktiv 85/73 skal opkræves for sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød, EFT L 194, s. 24. Dens artikel 3, stk. 1, bestemmer, at »[d]en del af afgiften, der dækker kontrol og undersøgelse i forbindelse med den opskæring, der er omhandlet i [...] artikel 3, stk. 1, punkt B), i direktiv 64/433, fastsættes til et fast beløb på 3 ECU/ton med ben for kød, som skal udbenes, og som er bestemt til opskæring«. Stk. 4 bestemmer, at »[h]vis opskæringen udføres i den virksomhed, hvorfra kødet stammer, foretages en nedsættelse på op til 50% af de i stk. 1 fastsatte beløb«.

26 — Femte betragtning er affattet således: »Det er ikke udelukket, at slagtning, opskæring og oplagring finder sted i forskellige virksomheder; i så fald foretages alle former for sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol i medfør af direktiv [...] 64/433 [...] som afgiften skal omfatte, derfor ikke i slagteriet; det er vigtigt [...] at fastsætte regler for disse undtagelsestilfælde ved at beregne afgiftens størrelse i forhold til de forskellige former for sundhedsmæssig kontrol og undersøgelse, der skal udføres.«

uden betydning for tildelingen af den i samme kapitel, punkt 2, fastsatte nedsættelse, som alene gælder for afgifter i forbindelse med opskæringsvirksomheden.

47. Denne vurdering underbygges af bestemmelserne om opkrævning af afgifterne. Som nævnt bestemmer bilag A, kapitel I, punkt 6, til direktiv 85/73, at afgifter i forbindelse med slagtning, opskæring og oplagring opkræves henholdsvis på slagteriet, opskæringsvirksomheden og på køle- eller fryselageret. I henhold til punkt 6, litra a), andet punktum, skal slagteriets, opskæringsvirksomhedens og køle- eller fryselagerets ejerforhold alene tages i betragtning ved bestemmelse af, hvem der skal betale afgiften på hvert opkrævningssted. Dette er imidlertid ikke et relevant kriterium ved vurderingen af, om medlemsstaterne kan opkræve en generel afgift. Det bestemmes i samme punkt, litra b), at »medlemsstaterne kan, hvis det drejer sig om virksomheder, der udøver flere aktiviteter, eller integrerede produktionskæder, på én gang og ét sted opkræve en samlet afgift, der dækker de forskellige beløb«. Lovgiver har altså ikke underlagt opkrævningen af en afgift en betingelse om, at slagteriet, opskæringsvirksomheden og køle- eller fryselageret skal have samme indehaver.

48. Opbygningen af direktiv 85/73, som beskrevet ovenfor, bekræftes af opbygningen af direktiv 64/433.

4. Opbygningen af direktiv 64/433

49. I direktiv 64/433 har fællesskabslovgiver fastsat de sundhedsmæssige betingelser, som skal overholdes i forbindelse med slagtning, opskæring og oplagring, som hvis det drejede sig om selvstændige aktiviteter. Særligt er der stillet krav om, at hver aktivitet udføres i en autoriseret virksomhed og under ansvar af lederen af henholdsvis slagteriet, opskæringsvirksomheden eller køle- eller fryselageret, eller af ejeren heraf eller dennes repræsentant[27]. Det er bestemt, at hver virksomhed tildeles et veterinært autorisationsnummer[28]. Endelig er det bestemt, at autorisationen er underlagt såvel en række betingelser, der er fælles for alle virksomhedstyper, som særlige betingelser for slagterier, opskæringsvirksomheder og køle- eller fryselagre[29].

50. Jeg mener, at det følger heraf, at en virksomhed, som indehaves af samme ejer, og som både udfører slagtning og opskæring, skal have to autorisationer, en for slagteriet og en for opskæringsvirksomheden[30]. Hver af disse autorisationer kan desuden uafhængigt af hinanden suspenderes midlertidigt eller tilbagekaldes i tilfælde af tilsidesættelse af hygiejnebestemmelserne.

27 — Artikel 3, stk. 1, afsnit A, litra a), og afsnit B, litra a).
28 — Artikel 10.
29 — Bilag I, kapitel I-IV.
30 — Bilag I, kapitel I-III, og bilag IV og V til direktiv 64/433.

51. Som Kommissionen klart har udtrykt det under den mundtlige forhandling, og i modsætning til hvad den svenske regering har anført, rejser betragtningen om at et slagteri og en opskæringsvirksomhed, der indehaves af forskellige ejere, kan udgøre samme virksomhed, på samme måde ikke tvivl om, at hver af dem har sin egen autorisation. Betragtningen kan heller ikke skabe tvivl med hensyn til, hvem der er ansvarlig i forhold til de sundhedsmæssige krav i direktiv 64/433 på slagteriet og opskæringsvirksomheden, idet slagtningen og opskæringen skal foregå henholdsvis under ansvar af lederen eller ejeren af det omhandlede slagteri og opskæringsvirksomhed.

52. Det følger heraf, at fællesskabslovgiver ikke har ønsket, at de sundhedsmæssige foranstaltninger fastsat i direktiv 64/433 og bestemmelserne vedrørende disse foranstaltningers finansiering på nogen måde afhænger af, hvorvidt det omhandlede slagteri og opskæringsvirksomhed indehaves af samme fysiske eller juridiske person.

53. Analysen forekommer mig endelig at være i overensstemmelse med formålet med den relevante fællesskabslovgivning.

5. Formålet med den relevante fællesskabslovgivning

54. Formålet med direktiv 85/73 er at forhindre fordrejninger i konkurrencevilkårene, som kan opstå som følge af medlemsstaternes opkrævning af afvigende afgifter. Fællesskabslovgiver har særligt villet forhindre, at en medlemsstat favoriserer handelen med sin nationale produktion på fællesskabsmarkedet ved helt eller delvist at påtage sig omkostningerne ved undersøgelse og kontrol efter de harmoniserede bestemmelser. Med henblik herpå har fællesskabslovgiver fastsat faste beløb for omkostningerne ved undersøgelse og kontrol i forbindelse med slagtning og opskæring. Det er ligeledes bestemt, at muligheden for at nedsætte disse beløb er underlagt visse betingelser. For at nå det nævnte formål er det et krav, at det ikke er overladt de enkelte medlemsstater at skønne, hvorvidt kriterierne er opfyldt.

55. Det er som følge heraf nødvendigt, at begrebet »virksomhed«, som er anvendt flere stedet i direktiv 85/73, og som afgør om direktivets bilag A, kapitel I, punkt 2, skal finde anvendelse, ikke afhænger af sproglige eller juridiske særegenheder i de forskellige medlemsstater, men har en fællesskabsretlig rækkevidde. Denne betragtning udgør en yderligere grund til at tilslutte sig definitionen af »virksomhed« i artikel 2, litra k), i direktiv 64/433. Det ville derfor være ulogisk at lade dette

begreb være afhængigt af begrebet »ejer«, som i overensstemmelse med artikel 295 EF hører under medlemsstaternes lovgivningskompetence.

56. Sagt på en anden måde ville det formål, der forfølges med direktiv 85/73, være blevet sat på spil, hvis begrebet »virksomhed« i forbindelse med anvendelsen af direktivet, skulle afhænge af ejerforholdet til det omhandlede slagteri og opskæringsvirksomhed, idet den omstændighed, at disse to virksomheder indehaves af den samme fysiske eller juridiske person, ud fra samme faktiske situation kunne føre til forskellige resultater i de forskellige medlemsstater [31].

57. I modsætning til hvad den svenske regering har anført, fører denne analyses resultat ikke til, at der rejses tvivl om kødets »sporbarhed«. Kravet om »sporbarhed«, hvis rækkevidde er forstærket af fællesskabslovgiver [32], dannede allerede grundlag for en række krav i direktiv 64/433, såsom meddelelse til de andre medlemsstater i Fællesskabet og Kommissionen af en liste over autoriserede virksomheder i en medlemsstat og mærkning med det veterinære autorisationsnummer på de certifikater, der fulgte det kød, der blev bragt på markedet. Disse krav gør det muligt at følge de forskellige stadier af kødets forarbejdning og at efterprøve, at det er foregået i en virksomhed, som overholder de fællesskabsretlige sundhedsbestemmelser. Som nævnt ovenfor, rejser den omstændighed, at et autoriseret slagteri og en autoriseret opskæringsvirksomhed, der indehaves af forskellige fysiske eller juridiske personer, betragtes som én virksomhed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag A, kapitel I, punkt 2, til direktiv 85/73, ikke tvivl om, at hver af virksomhederne har sin egen autorisation og ansvarlige person.

58. Herefter er det min opfattelse, at den eneste betingelse, der skal være opfyldt for at få ret til en nedsættelse af afgiften for undersøgelser og kontrol i forbindelse med slagtning og opskæring, i henhold til bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73, er, at opskæringsvirksomheden drives i samme bygning eller bygningskompleks som slagteriet.

59. Heraf udleder jeg, at i modsætning til hvad Kommissionen har anført, er muligheden for at få ret til denne nedsættelse ikke underlagt en betingelse om, at slagteriet og opskæringsvirksomheden drives koordineret, således at hver af dem planlægger, organiserer og udfører mindst en del af de relevante produktionstrin i forhold til den del, som udføres af den anden virksomhed, og at dette medfører sundhedsmæssige fordele.

31 — Jf. i denne retning i forbindelse med momsfritagelse for behandling af personer inden for rammerne af lægegerningen eller lignende virksomhed, dom af 10.9.2002, sag C-141/00, Kügler, Sml. I, s. 6833, præmis 30.

32 — Jf. handlingsprogrammet »Fra jord til bord« i Kommissionens Hvidbog om fødevaresikkerhed af 12.1.2000 (KOM(99) 0719 endelig udg.) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17.7.2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97, EFT L 204, s. 1.

60. En sådan betingelse ville i øvrigt ikke svare til den omhandlede nedsættelses anvendelsesområde. Den nævnte nedsættelse omfatter således i modsætning til den, der er fastsat i bilag A, kapitel I, punkt 5, til direktiv 85/73, kun afgifter ved undersøgelser og kontrol i forbindelse med opskæring. Den kan således kun komme den, der driver eller ejer en opskæringsvirksomhed, til gavn. Det ville derfor ikke være logisk at underlægge retten til denne nedsættelse en betingelse om, at slagteriet planlægger, organiserer og udfører alle eller en del af sine aktiviteter i forhold til opskæringsvirksomhedens aktiviteter. For så vidt angår koordineringen af opskæringsvirksomhedens aktiviteter med slagteriets aktiviteter hører dette under de kriterier, som skal bestemme nedsættelsens størrelse, som omhandlet i det andet præjudicielle spørgsmål.

61. Herefter skal jeg foreslå Domstolen at besvare første præjudicielle spørgsmål med, at bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73, skal fortolkes således, at bestemmelsen ligeledes finder anvendelse, når opskæringsvirksomheden og den virksomhed, hvorfra kødet stammer, ikke indehaves af den samme fysiske eller juridiske person.

B — *Det andet præjudicielle spørgsmål*

62. Dette spørgsmål består af tre led. I første led spørger den forelæggende ret om, hvilke kriterier den myndighed, der opkræver afgiften, skal lægge til grund ved fastsættelsen af størrelsen af den nedsættelse, der fremgår af bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73.

63. Det bemærkes, at i henhold til bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73 kan den myndighed, der opkræver afgiften for undersøgelse og kontrol i forbindelse med opskæring, foretage en nedsættelse af afgiften »på indtil 55% af de i første afsnit fastsatte beløb«. Udtrykket »indtil 55%« viser, at nedsættelsen kan variere inden for rammerne af denne procentdel.

64. Den anfægtede bestemmelse præciserer ikke, hvilke kriterier der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af nedsættelsens størrelse. Jeg mener imidlertid, at kriterierne kan udledes af opbygningen af direktiverne 85/73 og 64/433. Da disse direktiver udgør fællesskabsretlige bestemmelser, tilkommer det Domstolen at præcisere kriterierne over for den forelæggende ret inden for rammerne af det samarbejde, der er indført ved EØF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF), med henblik på at sikre en ensartet retsanvendelse. Ellers ville den effektive virkning af direktiv 85/73 blive bragt i fare. Hvis det var overladt til de enkelte medlemsstaters skøn at bestemme metoden for beregning af nedsættelsen, ville det ikke kunne udelukkes, at selv om man holdt sig inden for de foreskrevne 55%, kunne nedsættelsen føre

til en afgift, der var mindre end de faktiske omkostninger ved undersøgelses- og kontrolforanstaltningerne i den omhandlede opskæringsvirksomhed. En sådan situation ville imidlertid have den virkning, at handelen med kød opskåret på denne virksomhed ville blive uberettiget begunstiget på Fællesskabets marked.

65. Kommissionen har foreslået at give den forelæggende ret det svar, at rækkevidden af den omhandlede nedsættelse i det væsentlige skal baseres på graden af integration af forholdene på virksomheden, på de sundhedsmæssige fordele, som derved opnås, og på den mindre arbejdsbyrde for de myndigheder, der udfører kontrollen, i det omfang dette ikke allerede indgår i beregningen af afgiftens størrelse.

66. Dette svar kan jeg ikke tilslutte mig, idet disse kriterier ikke er tilstrækkelig præcise og ikke klart foreskriver, hvorledes den anfægtede nedsættelse skal beregnes. Ligesom Färber finder jeg, at personaleomkostningerne for kontrol- og undersøgelsestjenesten udgør et relevant kriterium. Dette bygger jeg på følgende omstændigheder.

67. For det første bemærkes, at fællesskabsafgifterne er fastsat således, at de dækker samtlige omkostninger ved sundhedsmæssig kontrol og undersøgelse. I henhold til artikel 5 i direktiv 85/73 udgøres omkostningerne på den ene side af personaleomkostninger i form af lønninger og sociale ordninger til kontroltjenesten og på den anden side af administrationsudgifter i forbindelse med undersøgelse og kontrol, hvortil kan henregnes de udgifter, der er nødvendige til kontrolpersonalets efter- og videreuddannelse. Det kan udledes heraf, at nedsættelsen af afgiften til undersøgelse og kontrol i forbindelse med udskæring logisk skal afhænge af, at personaleomkostningerne og administrationsudgifterne ved denne kontrol og disse undersøgelser nedbringes, når opskæringsvirksomheden er beliggende i nærheden af slagteriet.

68. Det er utvivlsomt, at en sådan geografisk nærhed kan nedbringe omkostningerne. Som det fremgår ovenfor, bestemmer direktiv 64/433, at de krævede kvalifikationer for at gennemføre kontrol og undersøgelser i forbindelse med henholdsvis slagtning og opskæring er identiske, idet det i begge tilfælde er bestemt, at kontrol og undersøgelse skal udføres af en embedsdyrlæge[33]. Kontrollen og undersøgelserne skal endvidere udføres på stedet, idet de vedrører lokaler og værktøj på slagteriet og opskæringsvirksomheden samt det kød, der befinder sig der. Endelig udgør sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol på henholdsvis slagtestadiet og opskæringsstadiet til en vis grad dobbelt arbejde. Dyrlægen skal således på slagtestadiet udføre en grundig kontrol med alle dele af dyret efter

33 — I henhold til artikel 2, litra g), i direktiv 64/433 forstås ved »embedsdyrlæge« en »dyrlæge, der er udpeget af medlemsstatens kompetente centralmyndighed«.

slagtningen for at sikre, at kødet er egnet til menneskeføde. På opskæringsstadiet skal han igen i henhold til bilag I, kapitel X, til direktiv 64/433 udføre sundhedsmæssig kontrol og undersøgelse med det ferske kød, før dets opskæring.

69. Det følger heraf, at når opskæringsvirksomheden er beliggende i nærheden af slagteriet, kan undersøgelse og kontrol i forbindelse med opskæring udføres af den dyrlæge, som har udført de sundhedsmæssige foranstaltninger på slagtestadiet. Gennemførelsen af kontrollen kan være væsentligt lettere eller hurtigere, når organiseringen af opskæringsvirksomhedens aktiviteter i forhold til slagteriets aktiviteter gør det muligt for dyrlægen at følge kødet fra hans undersøgelse efter slagtningen til dets opskæring. Dette medfører en tidsbesparelse og dermed en besparelse af personaleomkostninger og administrationsudgifter i forbindelse med undersøgelses- og kontrolforanstaltninger som bl.a. transportomkostninger.

70. Personaleomkostningerne og administrationsudgifterne kan vurderes således, at nedsættelsens størrelse kan fastsættes, før den indrømmes af den myndighed, der opkræver afgiften. For at foretage denne vurdering er det nødvendigt for det første at kende personaleomkostningerne og administrationsudgifterne ved gennemførelsen af undersøgelse og kontrol i opskæringsvirksomheden, og for det andet, hvad disse omkostninger og udgifter ville have været, hvis opskæringsvirksomheden ikke havde ligget i nærheden af slagteriet. Fastsættelsen af disse to sæt oplysninger forekommer ikke at have givet anledning til vanskeligheder. For at bestemme det første sæt oplysninger er det tilstrækkeligt at opgøre den tid, kontroltjenesten har anvendt til de sundhedsmæssige foranstaltninger i opskæringsvirksomheden, og de administrationsudgifter, disse foranstaltninger har givet anledning til i en given periode. For så vidt angår det andet sæt oplysninger kan de fastlægges ud fra personaleomkostningerne og administrationsudgifterne ved undersøgelse og kontrol gennemført i en eller flere opskæringsvirksomheder, som ikke er beliggende i nærheden af et slagteri.

71. Denne analyse, hvorefter den anfægtede nedsættelse skal tildeles i forhold til nedbringelsen af personaleomkostninger og administrationsomkostninger i forbindelse med undersøgelse og kontrol i den omhandlede opskæringsvirksomhed, bekræftes af de i bilag A, kapitel I, punkt 5, til direktiv 85/73 opregnede betingelser. Som nævnt vedrører disse betingelser, som medlemsstaternes ret til at fravige bestemmelserne ved at reducere de faste beløb, der er foreskrevet i bilagets kapitel I, punkt 1 og punkt 2, litra a), er underlagt, særligt lønomkostningerne og kontroltjenestens planlægning af kontrolbesøg. Heller ikke denne bestemmelse præciserer kriterierne for, hvordan nedsættelsen af de faste beløb skal beregnes, idet det anføres i bestemmelsen, at medlemsstaterne kan nedsætte beløbene til de faktiske omkostninger ved kontrollen, uden at nedsættelsen dog må overstige 55% af beløbene. Det forekommer imidlertid logisk, at de kriterier, der anvendes ved beregningen af nedsættelsens størrelse, svarer til betingelserne for, at der overhovedet gives ret til en nedsættelse.

72. Herefter finder jeg, at den omhandlede nedsættelse skal være proportional med den nedbringelse af personaleomkostningerne og administrationsudgifterne ved undersøgelse og kontrol med opskæringsvirksomhederne, som følger af disses geografiske nærhed i forhold til slagteriet.

73. I andet led af det andet præjudicielle spørgsmål har den forelæggende ret ønsket oplyst, hvorvidt kontrolpersonalets reducerede tidsforbrug kan tages i betragtning, når afgifterne for kontrol eller undersøgelse beregnes ved tillæg af et fast beløb på 3 ECU/ton kød, som kommer ind på en opskæringsvirksomhed.

74. Jeg finder i lighed med de to procesdeltagere, som har indgivet indlæg vedrørende det andet præjudicielle spørgsmål, at den omhandlede nedsættelse kan finde anvendelse i dette tilfælde og på baggrund af samme kriterier. Det fremgår således af ordlyden af bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til direktiv 85/73, at den omhandlede nedsættelse kan finde anvendelse »på de i punkt 1 nævnte beløb«. Det kan udledes heraf, at nedsættelsen finder anvendelse under samme betingelser ikke alene på »de faktiske undersøgelsesomkostninger pr. time« i henhold til punkt 2, første afsnit, litra b), når disse er fastsat af de kompetente myndigheder for hele eller en del af en medlemsstats område, men også for det faste beløb på 3 ECU/ton, i henhold til punkt 2, første afsnit, litra a).

75. Med tredje led af det andet præjudicielle spørgsmål har den forelæggende ret spurgt om, hvorvidt der, hvis første spørgsmål besvares bekræftende, ved nedsættelsen af afgiften alligevel kan tages hensyn til, at slagteriet og opskæringsvirksomheden befinder sig i samme bygning og har samme indehaver, og medføre en større nedsættelse end i de tilfælde, hvor indehaverne var forskellige.

76. Jeg mener, at den omstændighed, at slagteriet og opskæringsvirksomheden har samme ejer — idet den ikke udgør en betingelse for at give ret til den omhandlede nedsættelse — ikke kan tages i betragtning ved anvendelsen af den omhandlede nedsættelse.

77. Den omstændighed, at slagteriet og opskæringsvirksomheden har samme ejer, kan ikke i sig selv nedsætte de i artikel 5 i direktiv 85/73 omhandlede omkostninger. Den omstændighed, at man ejer begge virksomheder, kan give mulighed for at organisere driften af disse, således at gennemførelsen af undersøgelser og kontrol i forbindelse med opskæring er væsentligt lettere og hurtigere. Denne situation kan imidlertid tages i betragtning af de kompetente myndigheder ved nedbringelse af personaleomkostninger og administrationsudgifter til disse undersøgelser og denne kontrol.

78. Herefter skal jeg foreslå Domstolen at besvare det andet præjudicielle spørgsmål med, at den omtvistede nedsættelse skal være proportional med den besparelse med hensyn til personaleomkostninger og administrationsudgifter, som opnås ved udførelse af kontrol og undersøgelse i forbindelse med opskæring på grund af den geografiske nærhed mellem opskæringsvirksomheden og slagteriet.

V — Forslag til afgørelse

79. Det foreslås på baggrund af ovenstående, at Domstolen besvarer de af Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse forelagte spørgsmål således:

»1) Bilag A, kapitel I, punkt 2, andet afsnit, til Rådets direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985 om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol som omhandlet i direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF, 90/675/EØF og 91/496/EØF, som affattet ved Rådets direktiv 96/43/EF af 26. juni 1996 om ændring og kodifikation af direktiv 85/73 med henblik på finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675 og 91/496, skal fortolkes således, at bestemmelsen ligeledes finder anvendelse, når opskæringsvirksomheden og den virksomhed, hvorfra kødet stammer, ikke indehaves af den samme fysiske eller juridiske person.

2) Den i bestemmelsen fastsatte nedsættelse skal være proportional med den besparelse med hensyn til personaleomkostninger og administrationsudgifter, som opnås ved undersøgelse og kontrol i forbindelse med opskæring på grund af den geografiske nærhed mellem opskæringsvirksomheden og slagteriet.«